

Ekumeeninen opintokurssi Josefstalissa, Saksassa 13.5-22.5.2019

Tiivistelmä: Opintokurssin aiheena tänä vuonna oli **spiritualiteetti**. Keskityimme eri uskontojen ja kulttuurien käsityksiin spiritualiteetista ja kuinka se näkyy eri yksilöillä. Saimme kertoa avoimesti, kuinka toteutamme itse hengellisyyttä ja mistä sitä löydämme.

Väkeä opintokurssilla oli monesta maasta: Suomesta, Ruotsista, Islannista, Venäjältä, Latviasta, Romaniasta, Unkarista, Puolasta, Slovakiasta, Tsekeistä, Italiasta ja Saksasta. Eri kirkot näkyivät opintokurssilla myös aina luterilaisista ortodokseihin. Katolilaisia oli opintokurssilla yksi. Kielenä käytimme sekä saksaa että englantia.

Jokaiselle päivälle oli oma aikataulunsa, jonka sisältö oli vaihtelevaa. Aikataulut pysyivät hyvin ja tiimi piti huolen siitä, että pysyimme annetuissa ajoissa. Kun oli taukoa, joku vetäjistä usein soitti lehmänkelloa merkiksi siitä, että ohjelma jatkuu. Ohjelma ei tuntunut kuitenkaan liian tiukalta, sillä kaikki oli mielenkiintoista ja antoisaa sekä opettavaista. Joka aamu aloitimme päivämme yhteisellä aamupalalla ja sen jälkeen siirryimme kappeliin aamurukoukseen. Hengellisyys oli läsnä jo heti aamusta. Päiviin sisältyi aamu- ja iltarukouksen lisäksi luentoja, joilla usein saattoi olla vieraita puhujia kertomassa omista kokemuksistaan hengellisyydestä sekä tehtävistään kirkoissa.

Meille oli myös järjestetty vapaa-aikaa, jolloin saimme keskustella toistemme kanssa, levätä tai käydä vaikka ulkona lenkillä vesiputouksella. Lisäksi meillä oli pienryhmiä, joissa keskustelimme avoimesti kokemuksistamme ja elämistämme. Monena päivänä luimme myös Raamattua ja keskustelimme kyseisen kappaleen tai jakeen sisällöstä. Iltaisin oli ohjattua ohjelmaa, joka loppui yleensä avoimeen oleiluun ja jutusteluun.

Matkan tarkoitus ja tavoitteet:

Matkan tarkoituksena oli lisätä kirkkojen ja kulttuurien välistä kommunikaatiota ja jakaa kokemuksia ja ajatuksia liittyen hengellisyyteen ja sen toteuttamiseen omassa elämässä sekä omassa kirkossaan/seurakunnassaan. Tavoitteena oli oppia ekumeniasta ja muista kirkoista ja laajentaa omaa maailmankuvaa. Halusin, että ymmärtäisin enemmän esimerkiksi ortodokseista, sillä tätä ennen olin ainoastaan lukenut ortodoksisesta kirkosta, en niinkään elänyt sitä todeksi. Olimme myös tulleet opintokurssille hengähtämään ja irrottautumaan arjestamme ja tavoistamme. Olen myös opinnoissani opiskellut ekumeniasta ja ymmärrän uskontodialogin olevan tärkeää, mutta en ollut päässyt toteuttamaan ekumeniaa omassa elämässäni. Tämä toteutui opintokurssilla ja sain ehdottomasti uutta tietoa ja virtaa opintoihini, opin lisää muista kirkoista, ymmärrän entistä paremmin erilaisia kulttuureja ja koen, että mieleni on avartunut entisestään.

Keskeinen sisältö ja johtopäätökset:

Opintokurssi alkoi maanantaina 13.5. tutustumisella. Heitimme lankakerää toisillemme, kerroimme nimemme ja mistä kirkosta/maasta tulemme. Tätä esittäytymistä toistimme useampaan kertaan opintokurssin aikana, sillä aina uuden ihmisen edessä kävimme kierroksen. Meitä oli opintokurssilla yli 50 osallistujaa, jos laskee mukaan myös vetäjät. Vetäjätiimi koostui eri kansalaisuuksista ja kirkkokunnista. Aluksi oli haastavaa, kun oli kielimuuri, mutta englannilla keskustelut sujuivat todella hyvin ja pystyimme käymään syvällisiäkin keskusteluja keskenämme. Lisäksi saksaa oppi erittäin paljon ja kykenin ymmärtämään ja kuuntelemaan. En ollut opiskellut aiemmin saksaa enkä ikinä edes käynyt Saksassa, sillä olin aina ajatellut, että se ei ole minun kieleni tai minun maani. Toisin kuitenkin kävi. Tutustuminen kävi nopeasti ja syntyi syvällisiäkin yhteyksiä. Löysin aivan ihania ja upeita ihmisiä elämään ja suunnittelemme jo, kuinka menen heidän luonaan käymään. Mielestäni erityisen hienoa oli se, että vietin paljon aikaa ortodoksisen, romanialaisen, professorin kanssa. Kävimme yhdessä katolilaisessa messussa, jossa istuimme vierekkäin ja siinä hetkessä mietin, että tässä on ekumeniaa parhaimmillaan. Keskustelimme

kulttuureistamme ja uskostamme ja koin, että jokainen jaettu tarina ja hetki oli aivan ainutlaatuinen. Jokainen osallistuja jakoi elämästään avoimesti ja sellaisiakin asioita, joita ei heti kaikkien kanssa jakaisi. Kurssilla oli kunnioittava ja lämmin ilmapiiri. Vaikka olisikin ollut eriäviä mielipiteitä, niistä keskusteltiin ystävällisesti ja kunnioitus toista ihmistä kohtaan säilyi.

Luennot olivat usein osallistavia, oli puhujavieraita erilaisista lähtökohdista ja yhtenä iltana katsoimme myös elokuvan, jonka jälkeen pohdimme, voiko taiteen avulla tuoda esille omaa hengellisyyttään ja spiritualiteettia. Meillä oli myös erilaisia työpajoja, jotka opettivat paljon ja joista sain paljon uutta tietoa. Erityisesti mieleeni jäi ortodoksisen rukouksen työpaja, jonka jälkeen yksi ortodokseista antoi rukousnauhansa minulle. Se on kädessäni nytkin tätä kirjoittaessani. Lisäksi ikonien tarkastelu oli opettavaista. Myös työpaja nimeltä "healing ministry" oli antoisa. Siitä sai hyvin eväitä sielunhoitoon.

Kolmena iltana meillä oli Forum Europe, jossa osallistujat saivat kertoa omasta kirkostaan ja toiminnastaan. Pidimme tämän yhdessä koko Suomi-tiimin kanssa. Pisteemme oli kehuttu ja antoi laajan kuvan suomalaisesta kirkosta. Erityisen ihailtua oli suomalainen nuorisotyö. Forum Europet olivat erittäin kiinnostavia ja opettavaisia. Lisäksi meillä oli Culinary Europe -tyylinen ilta, jolloin maistelimme eri maiden suosittuja ruokia. Maistoin ensimmäisen kerran islantilaista kuivattua kalaa, ja se olikin yllättäen melko makoisaa. Itse vein salmiakkia, joka iski kyllä joihinkin osallistujiin. Kaiken toiminnan lisäksi meillä oli vapaata aikaa ja sunnuntaina oli järjestetty erilaisia mahdollisuuksia retkiin. Kävin pienen ryhmän kanssa viskimuseossa. Mielenkiintoista on se, että ei oikeastaan kaivannut aikaa olla yksin. Voimaa ja energiaa sai muista ihmisistä ja rukouksesta. Oli mahtavaa, kun sai avoimesti tuoda esille omaa uskoaan ja rukoilla ja nauttia siitä, että Isä meidän -rukous kuului monella eri kielellä ja pyhyys oli läsnä.

Kokonaisuudessaan koen, että stipendi antoi minulle erittäin paljon valmiuksia työelämään ja opintoihin. Kykenen tarkastelemaan kirkkoja ja kulttuureja entistä laajemmin, olen avarakatseisempi, osaan keskustella erilaisista mielipiteistä ja tiedän, mitä esimerkiksi ortodoksinen kirkko on ortodoksin elämässä oikeasti. En osaa luetella yhtä upeaa asiaa, sillä koen, että kokonaisuudessaan tämä opintokurssi oli ihmeellinen. Paloni ulkomailla tehtävää työtä varten kasvoi ja aloitimme projektin, jossa koitamme saada Eurooppaan ekumeenisen kesäkurssin opiskelijoille. Katsotaan, mitä siitä tulee. Oli vaikeaa palata arkeen, kun oli jakanut syvällistä elämää 10 päivän ajan ilman sosiaalista mediaa ja jatkuvasti internetiin kytköksissä olemista. Se oli vapauttavaa. Kurssin myötä ymmärsin taas, mistä elämässä oikeasti on kyse ja mikä lopulta merkitsee: ei saavutukset, tykkäykset, tittelit tai Netflix, vaan ihmiset, kohtaamiset, yhteys Jumalaan sekä lähimmäisiin ja hetkessä eläminen.